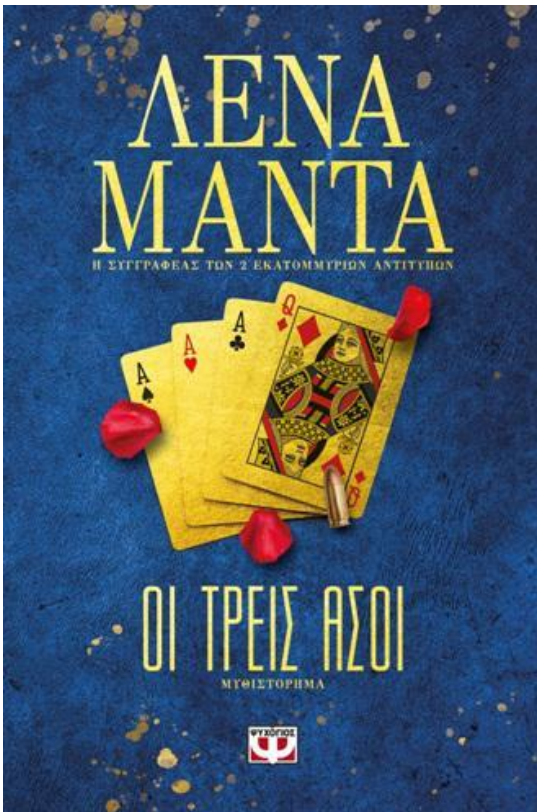

Ύμνος στην ανδρική φιλία

Γράφει η Γιούλη Τσακάλου //

Λένα Μαντά «Οι τρεις άσοι», εκδ. Ψυχογιός

Λένα Μαντά. Ένα εκδοτικό φαινόμενο που κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει όσο κι αν το θέλει. Αγαπημένη πολλών -όπως και το αντίστροφο (χαμόγελο)- δεν θέλω να αναφερθώ σε νούμερα γιατί θα την αδικήσω.

Είναι, ίσως, από τους λίγους συγγραφείς που έχει την ικανότητα να εντοπίζει και να γραπώνει τον παλμό και τις ανάγκες του κοινού. Οφείλω να ομολογήσω ότι την θαυμάζω απεριόριστα όχι μόνο για τη γραφή της. Αλλά και σαν άνθρωπο φίνο, αλέγρο, γεμάτο όρεξη να μιλήσει, με περιγραφές που δημιουργούν γλαφυρές εικόνες, με εκφραστικότητα κάποιες φορές πληθωρική -σε πλήρη αναλογία με τα πολυσέλιδα βιβλία της – και με μεγάλη αυτογνωσία, παρά τη φήμη της «σταρ» που την ακολουθεί.

Το νέο της πόνημα της οι «Τρεις Άσοι» είναι ένα βιβλίο που διδάσκει πως η φιλία τριών αντρών, κόντρα στους νόμους του χρήματος και του συμφέροντος, μπορεί να εσωκλείει μέσα της το νόημα της ζωής.

Για τους τρεις κεντρικούς ήρωες ισχύει ο κανόνας ότι τα ετερόνυμα έλκονται. Ο Μάριος, ο Αρσένης και ο Δούκας είναι τρεις άντρες που όταν συναντήθηκαν για πρώτη φορά στα δέκα τους χρόνια, σε ένα αστυνομικό τμήμα, δεν γνώριζαν τι τους επιφύλασσε η μοίρα. Ο ένας έγινε ιερέας και ακολούθησε τον δρόμο της ψυχής του ζητώντας γαλήνη δίπλα στο Θεό, ο άλλος νονός της νύχτας ακολουθώντας τα σκοτεινά μονοπάτια της νύχτας και του υποκόσμου, ενώ ο τρίτος έγινε αστυνομικός υπηρετώντας την εντιμότητα και το καθήκον.

Τόσο διαφορετικοί μεταξύ τους, στην ουσία οι δρόμοι που διάλεξαν έρχονται σε σύγκρουση ή κινούνται παράλληλα καταδικασμένοι να μην συναντηθούν ποτέ. Ο όρκος όμως που έχουν δώσει να διαφυλάξουν με κάθε τρόπο το δεσμό που έχουν μεταξύ τους, υπερνικά κάθε εμπόδιο, μέχρι τη στιγμή που στο παιχνίδι εμφανίζεται μια ντάμα. Μια γυναίκα με πολλά πρόσωπα που ανακατεύει την τράπουλα και απειλεί να πάρει την παρτίδα.

Πολυδιάστατο μυθιστόρημα, παντρεύει το αστυνομικό μυστήριο με το ανθρώπινο συναίσθημα, γεμάτο συναισθηματικούς παλμούς, αγωνία και απρόβλεπτες καταστάσεις σχέσεων! Πολυπρόσωπο, ανάγλυφο, σκληρό, αληθινό, ένα μυθιστόρημα που ξεδιπλώνει χαρακτήρες, δείχνει δρόμους, απλώνει δίκτυα και μαγεύει! Διδάσκει πως ο άνθρωπος, όση καλοσύνη και αν έχει στην ψυχή του, πρέπει να είναι επιφυλακτικός πριν χαρίσει την απόλυτη εμπιστοσύνη του, καθώς μια λάθος επιλογή μπορεί να αποβεί μοιραία...

Οι χαρακτήρες της Λένας Μαντά είναι δομημένοι με τέτοιο τρόπο που ο καθένας σε γοητεύει για διαφορετικό λόγο. Αποδίδουν δικαιοσύνη εκεί που πρέπει και παρ' όλες τις διαφορές τους, κοινωνικές ή ηθικές, γίνονται οικείοι στον αναγνώστη που όχι μόνο τους κατανοεί αλλά σε πολλά σημεία ταυτίζεται μαζί τους. Προσωπικά, χωρίς να καταλάβω πώς έγινε, γοητεύτηκα και από τους κακούς ήρωες του βιβλίου (χαμόγελο).

Αγάπησα την Εριέττα, γέλασα σε πολλά σημεία με την Τασία. Δύο γυναικείοι χαρακτήρες πολύ καλά αναπτυγμένοι, έτσι ώστε να ξετυλίγεται μπροστά μας όλο το φάσμα της προσωπικότητας της κάθε μιας

ξεχωριστά, αλλά και το φάσμα της διαφορετικότητας ανάμεσα τους. Αν και στην αρχή είχα ένα δίλημμα στο ποια κέρδισε την προτίμησή μου τελικά το αποφάσισα. Έχω αδυναμία στην Τασία (χαμόγελο)..

Λένα Μαντά

Διαβάζοντας το βιβλίο «Οι τρεις άσοι» βεβαιώθηκα πως η αντρική φιλία πολλές φορές είναι πιο ξεκάθαρη, πιο σταράτη από τη γυναικεία. «Κάθαρση», είναι η λέξη που θα μπορούσε να περιγράψει τα συνολικά συναισθήματα μου ολοκληρώνοντας την ανάγνωση.

Η Λένα Μαντά έχει πάντα ένα μαγικό ραβδάκι. Σε βάζει μέσα στην ιστορία, σε μαγεύει, σου ρίχνει την απαραίτητη, αλλά με μέτρο, χρυσόσκονη και καταφέρνει να σε παρασύρει στο ταξίδι που σου χαρίζει το κάθε βιβλίο της

«Γνωρίζει καλά την τέχνη και χτυπάει κατευθείαν στην καρδιά»!